

Εκδόσεις Σοσιαλιστική Έκφραση

Η ΒΑΡΒΑΡΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΤΑΞΗΣ

Το δίλημμα σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα

προβάλλει για πρώτη φορά τόσο δραματικά

Λευκωσία, Οκτώβρης 2001

ΣΑΝ από ταινία επιστημονικής φαντασίας παρακολούθησε πολλές φορές όλος ο κόσμος σε επανάληψη την καταστροφή του «Παγκόσμιου Κέντρου Εμπορίου» από την πρόσκρουση στους δίδυμους ουρανοξύστες επιβατηγών αεροπλάνων που είχαν καταληφθεί από αεροπειρατές.

Μέσα σε είκοσι λεπτά κατέρρευσαν τα σύμβολα του παγκόσμιου εμπορίου και μαζί τους η σταθερότητα του καπιταλιστικού κόσμου που αυτά συμβόλιζαν. Μέσα σε είκοσι λεπτά ανατράπηκαν ισορροπίες που ίσχυσαν για όλο το διάστημα από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο και μετά.

Ο τρόμος που οι ΗΠΑ καλλιέργησαν στις ψυχές των ανθρώπων στις υποανάπτυκτες χώρες, ειδικά με τον πόλεμο στον Κόλπο και την καταστροφή της Σερβίας πριν από περίπου ένα χρόνο, έχει τώρα εισχωρήσει και στη χώρα τους. Φαίνεται ότι η CIA, κάνοντας καλά τη δουλειά της, έχει εκπαιδεύσει άριστα τρομοκράτες που μπορούν να διεισδύσουν και να κτυπήσουν παντού. Όπως στην περίπτωση του Σάνταμ Χουσέιν, του «Χασάπη της Βαγδάτης» όπως τον αποκάλεσαν, έτσι και τώρα ο Μπιν Λάντεν, οι στρατοί και οι μυστικές του υπηρεσίες είναι απόφοιτοι των σχολών παραγωγής εγκληματιών του αμερικάνικου Πενταγώνου, που και αυτό ισοπεδώθηκε από τους μαθητές του.

Η πλειοψηφία των ανθρώπων του πλανήτη δεν κλονίστηκε περισσότερο από τη φρίκη του ολέθρου των επιθέσεων αυτοκτονίας από ό,τι σε πολλά άλλα γεγονότα των τελευταίων δεκαετιών, όσο και αν υποκριτικά τα περισσότερα από τα μέσα ενημέρωσης προσπάθησαν να μάς πείσουν για το αντίθετο. Από τα γεννοφάσκια μας όλοι εξοικειωνόμαστε με τέτοιες σκηνές σε έναν κόσμο

φρίκης του οποίου ηγούνται οι ΗΠΑ. Πώς μπορούν να ξεχαστούν οι σκηνές από τον πόλεμο στον Κόλπο όπου σε αμερικανική απ' ευθείας μετάδοση παρακολουθήσαμε τη διάλυση μιας ολόκληρης χώρας και το θάνατο πέραν από 100 χιλιάδων ανθρώπων μόνο το 24ωρο κατά το οποίο υποχωρούσε ο Ιρακινός στρατός από το Κουβέιτ. Πώς ξεχνιέται η πρόσφατη ισοπέδωση της Σερβίας με βόμβες απεμπλουτισμένου ουρανού με ό,τι αυτό θα σημαίνει για την υγεία ενός ολόκληρου έθνους τα χρόνια που μας έρχονται.

Τόσο στη φυσική επιστήμη όσο και στην ιστορία η δράση φέρνει αντίδραση. Όσο πιο μεγάλη ήταν η καταστροφή και καταστολή που επέφεραν στους λαούς οι Αμερικανοί όλες τις δεκαετίες που πέρασαν, τόσο πιο μεγάλα θα είναι αυτά που θα συμβούν.

Εδώ και χρόνια ο πλανήτης έχει μετατραπεί σε καζάνι που σιγοβράζει. Ένας από τους παράγοντες που συντέιναν στο να διατηρούνται οι τόσο εύθραυστες ισορροπίες ήταν και ο μύθος, όπως αποδείχθηκε, του απυρόβλητου των ΗΠΑ με την «αντιπυραυλική ομπρέλα» και την ανώτερη τεχνολογία. Όλα γελοιοποιήθηκαν και σε αυτό το σημείο βρίσκεται και η πιο συντριπτική ήττα των ΗΠΑ.

Όπως αμέτρητες φορές ακούστηκε τις τελευταίες μέρες, ζούμε πια σε έναν κόσμο διαφορετικό και σε μια ιστορική στιγμή που ό,τι και να έκανε η «υπερδύναμη» του πλανήτη θα αποδεικνυόταν, και άμεσα μάλιστα, ένα μεγάλο σφάλμα. Έλλειψη αντίδρασης από μέρους της θα την παρουσίαζε αδύναμη να υπερασπιστεί τον εαυτό της, με όλες τις συνέπειες που αυτό θα είχε στην επέκταση παρόμοιων τρομοκρατικών επιθέσεων. Ο πόλεμος που επέλεξαν από την άλλη, αιματοκύλισμα του Αφγανιστάν

ή και άλλων χωρών όπως το Ιράκ, το Σουδάν, η Μαλαισία, θα πολλαπλασιάζει κάθε μέρα που περνά αυτούς που θα είναι έτοιμοι να δώσουν τη ζωή τους για να «αποθάνουν μετά των αλλοφύλων» και θα καταδικάζει τις ΗΠΑ και το σύγχρονο πολιτισμό ακόμα και στις συνειδήσεις των πιο απολίτικων στοιχείων, και στην ίδια τη χώρα τους.

Είναι πασιφανές ότι τέτοιες μορφές πάλης δεν έχουν τίποτα το κοινό με τις μεθόδους της εργατικής τάξης. Αλλά δεν είναι αρκετό οι ηγέτες της να καταδικάζουν αυτά τα φαινόμενα. Πρέπει ταυτόχρονα να τα αναλύουν και πάνω από όλα να προτείνουν εναλλακτικές λύσεις και διεξόδους από τις σημερινές παγκόσμιες αθλιότητες, την πείνα, την καταπίεση και την ιμπεριαλιστική κτηνωδία.

ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟΣ

Η επίθεση αυτοκτονίας

Στα μέσα του 1999 ο Αμερικανός δημοσιογράφος Lesley Stahl πήρε συνέντευξη από την Madeleine Albright που τότε ακόμα ήταν πρέσβειρα των ΗΠΑ στα Ηνωμένα Έθνη, με θέμα το εμπάργκο εναντίον του Ιράκ. Σε κάποιο σημείο ο δημοσιογράφος ανέφερε: «Έχουμε ακούσει ότι μισό εκατομμύριο παιδιά έχουν πεθάνει. Περισσότερα δηλαδή από όσα πέθαναν στη Χιροσίμα. Νομίζετε ότι αξίζουν (τα μέτρα) αυτό το τίμημα;» Και η μετέπειτα Υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ απάντησε: «Νομίζω ότι αυτό είναι μια πολύ σκληρή επιλογή αλλά νομίζω αξίζουν το τίμημα».

Ο δημοσιογράφος βραβεύτηκε με το βραβείο Emmy και Dupont - Columbia λόγω αυτής της συνέντευξης, αλλά η ίδια η συνέντευξη πέρασε απαρατήρητη. Η τερατώδης όμως πρόκληση του κόσμου ολόκληρου από την Υπουργό Εξωτερικών των ΗΠΑ, μαζί με όλες τις προκλήσεις από τη Χιροσίμα και μετά, βρήκαν την απάντησή τους. Μια

απάντηση, όμως, που δεν βοηθά τους αγώνες των καταπιεσμένων ενάντια στην ιμπεριαλιστική πολιτική στην Ασία και αλλού στον κόσμο.

Κανένας δεν είναι πιο κάθετα ενάντια στην ατομική τρομοκρατία από ό,τι ο μαρξισμός, ο οποίος δεν έχει τίποτα κοινό με πράξεις αντεκδίκησης. Μα πάνω από όλα ο μαρξισμός είναι ενάντια στην τρομοκρατία διότι αυτή πάντα ενισχύει ακόμα και τα πιο μισητά κράτη στην προσπάθεια καταστολής, διευρύνοντάς τους τη δυνατότητα άρσης, ακόμα και των πιο στοιχειωδών ατομικών ελευθεριών. Είναι για όλους αυτούς τους λόγους που επανειλημμένα στην ιστορία διάφορες δικτατορίες χρησιμοποίησαν προβοκατόρικα τρομοκρατικές ενέργειες, τις οποίες ταύτισαν με μυστικές οργανώσεις μόνο και μόνο για να δικαιολογούνται στη συνείδηση των μαζών για κάθε αυθαίρετο μέτρο.

Δεν είναι η μέθοδος του μαρξισμού η ατομική τρομοκρατία και ούτε οι μυστικές οργανώσεις ταιριάζουν με οποιοδήποτε τρόπο με την πάλη της εργατικής τάξης. Οι απόψεις του κόμματος της εργατικής τάξης διατυπώνονται με σαφήνεια, οι στόχοι του εκτίθενται στα φανερά, στο φως της ημέρας. Μυστικές οργανώσεις ταιριάζουν στην «ιδεολογία» των μυστικών υπηρεσιών, όπως της CIA και της MOSSANT. Είναι μέρος της πολιτικής των μυστικών υπηρεσιών να διεισδύουν, σταδιακά να ελέγχουν στα σκοτεινά και να χρησιμοποιούν προβοκατόρικα γνωστές τρομοκρατικές οργανώσεις.

Ενώ όμως ο μαρξισμός είναι σαφέστατα ενάντια στην τρομοκρατία, η τρομοκρατία, ακόμα και αυτή της 11^{ης} του Σεπτεμβρίου, είναι αμερικανικής κατασκευής. Ο Μπιν Λάντεν, που τώρα καταζητούν νεκρό ή ζωντανό, όπως και ο Σάνταμ Χουσέιν παλαιότερα, στηρίχθηκαν με αστρονομικά ποσά από την κυβέρνηση των Ηνωμένων Πολιτειών όταν ο πρώτος ηγέτης των «μαχητών της ελευθερίας», όπως αποκαλούσαν τότε την ομάδα του, και ο δεύτερος ήταν ο «πιστός φίλος και σύμμαχος» στην περιοχή του Αραβικού κόλπου.

Η βία και η τρομοκρατία είναι καθημερινά στα σπίτια μας μέσα από τις τηλεοράσεις που μας επιτρέπουν να παρακολουθούμε τη σφαγή χωρίς τέλος των Παλαιστινίων, πολλοί από τους οποίους είναι μικρά παιδιά, τα παιδιά μας, που διαμαρτύρονται και ρίχνουν πέτρες ενάντια στα σύμβολα μιας ανελέητης, οργανωμένης βίας, που για μισό αιώνα τώρα έχει μετατρέψει την πατρίδα τους σε πεδίο ωμής καταστολής και θανάτου.

Δεν πέρασαν πολλά χρόνια από τότε που το κράτος του Ισραήλ, το πιο «χαϊδεμένο» βλαστάρι του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, έριχνε κούκλες-βόμβες στους παλαιστινιακούς συνοικισμούς και ακρωτηρίαζε μικρά παιδιά. Και από τότε που, το 1982, πέρασαν βράδυ με τα τανκ πάνω από αντίσκηνα, στον παλαιστινιακό συνοικισμό Σάμπρα και Σατίλα, σκοτώνοντας χιλιάδες γυναικόπαιδα. Όλα αυτά έχουν γίνει πια «αποδεκτά», μέρος της ζωής μας, αφού έτσι αποφάσισαν τα γεράκια του πλανήτη.

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ

Ο πόλεμος που τώρα ξεκίνησε είναι ένα έγκλημα το οποίο δικαιολογείται με την πιο ξετσίπωτη υποκρισία. Η πιο πλούσια χώρα του κόσμου, που διαθέτει την πιο ισχυρή στρατιωτική μηχανή που γνώρισε η ιστορία, ασύγκριτα δυνατότερη ακόμα και από όλες μαζί των άλλων ανεπτυγμένων καπιταλιστικών χωρών, βομβαρδίζει ανελέητα μια από τις πιο φτωχές χώρες του πλανήτη. Ο στόχος είναι ξανά, όπως στην περίπτωση του Ιράκ, να τρομοκρατήσουν τους λαούς του υποανάπτυκτου κόσμου και να ξαναθυμίσουν τι παθαίνει όποιος τολμά να αμφισβητήσει την κυριαρχία τους.

Κατηγορούν τον Οσάμα μπιν Λάντεν για το θάνατο 6.000 περίπου ανθρώπων στους δίδυμους πύργους την ίδια ώρα που αυτοί ξεκίνησαν να σκορπίζουν τον όλεθρο, να διαλύουν

ό,τι μπορούσε ακόμα να χαρακτηριστεί υποδομή στην Καμπούλ και σε άλλες πόλεις, καταστρέφοντας ό,τι είχε απομείνει σαν δυνατότητα επιβίωσης για 24 εκατομμύρια κόσμο.

Κάθε πύραυλος Κρουζ στοιχίζει ένα εκατομμύριο δολάρια. Την πρώτη μόνο μέρα έριξαν στο Αφγανιστάν πενήντα τέτοιους. Τα δισεκατομμύρια δολάρια που θα στοιχίσει αυτή η επιχείρηση αντί να είναι το ξεκίνημα καμπάνιας για εξάλειψη της φτώχειας, βάζοντας τις πιο στέρες βάσεις για εξάλειψη της τρομοκρατίας, θα πληρωθούν πάλι από τους λαούς τους οποίους τώρα σημαδεύουν.

Η διακυβέρνηση του Μπους έκαμε σαφές ότι οι βομβαρδισμοί προετοιμάζουν το έδαφος για επίθεση από ξηρά. Μόλις όμως αυτό γίνει πραγματικότητα θα ξεκινήσει και η αλλαγή της διάθεσης μέσα στον αμερικάνικο πληθυσμό. Η υποστήριξη που τώρα φαίνεται να έχει η επίθεση στο Αφγανιστάν, δεν θα κρατήσει όταν οι μάχες εδάφους θα δώσουν τα πρώτα θύματα. Οι ατέλειωτες, πανύψηλες οροσειρές, που μόνο οι σκληροτράχηλοι Αφγανοί που μεγαλώνουν μέσα στην στέρση και τον θάνατο ξέρουν, πολύ πιθανόν θα αποτελέσουν κόλαση για τις επίλεκτες μονάδες των Αμερικανών, παρά την άρτια εκπαίδευση που έχουν, σύμφωνα με το CNN.

ΝΕΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΑΤΑΞΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Οι πολιτικές επιπτώσεις της επίθεσης αυτοκτονίας στις ΗΠΑ θα είναι τόσο δραματικές που τόσο οι ίδιες, όπως και ο υπόλοιπος κόσμος, δεν θα είναι ποτέ πια οι ίδιοι. Σε αυτό το σημείο φαίνεται να συμφωνούν όλοι. Το μέγεθος του εγχειρήματος, στο οποίο πρέπει να συμμετείχαν εκατοντάδες άνθρωποι, είναι τέτοιο που κατέρριψε όλους τους μύθους για τις ικανότητες του συστήματος αντικατασκοπίας που

διαθέτουν οι ΗΠΑ, αλλά και για τα συστήματα ασφάλειας και προστασίας του αμερικάνικου πληθυσμού. Ο εφιάλτης που η κύρια ιμπεριαλιστική χώρα είχε δημιουργήσει σε τόσες χώρες του τρίτου κόσμου, έχει πια περάσει τα σύνορα της.

Το τέρας που δημιουργήθηκε από το αμερικάνικο κράτος, όπως στην περίπτωση του κλασικού έργου επιστημονικής φαντασίας «Φράγκεσταϊν», έχει ξεφύγει από τον έλεγχο του δημιουργού του και έχει στραφεί εναντίον του. Με τη δυνατότητα καταστροφής που υπάρχει σήμερα, με τα μέσα που μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε αυτό που ονομάζουμε χημικός και βιολογικός πόλεμος, για να μην αναφερθούμε στα πυρηνικά μέσα, οποιοσδήποτε εγκληματίας, «απόφοιτος» της CIA, ή κάποιος αρκετά απελπισμένος από την καταπίεση, τη βία και το θάνατο που έχουν φέρει το Πεντάγωνο και ο αμερικανικός στρατός στη χώρα του, διατεθειμένος να πεθάνει, μπορεί να σκορπίσει τον όλεθρο σε οποιοδήποτε σημείο των μεγαλουπόλεων.

Ο πόλεμος που ξεκινούν ενάντια στην τρομοκρατία, όπως διακήρυξαν, δεν μπορεί να κερδηθεί, έχουν προειδοποιήσει τους Αμερικανούς πολλοί δικοί τους αναλυτές. Μπορούν να διαλύσουν το Αφγανιστάν, να ξαναβομβαρδίσουν το Ιράκ και να ισοπεδώσουν πολλές άλλες χώρες. Πώς μπορούν όμως να νικήσουν κάποιον που όχι μόνο δεν τον ενδιαφέρει αν θα πεθάνει, αλλά, αντίθετα, θέλει να πεθάνει φτάνει να πάρει μαζί του ας είναι και έναν από τους εχθρούς του; Και αυτό όταν μπορεί να προμηθευτεί όλα τα πιο πάνω χημικά και βιολογικά μέσα, αλλά και εκρηκτική ύλη πολύ εύκολα, από τόσους πολλούς τόπους.

Είναι πια σαφές ότι με την ευκαιρία των γεγονότων της 11^{ης} Σεπτεμβρίου οι Αμερικανοί προσπαθούν να εξαπλωθούν και να ελέγξουν όσο το δυνατόν περισσότερες περιοχές. Αλλά άλλο τόσο είναι σαφές ότι αυτό τους το εγχείρημα είναι, για πρώτη φορά εδώ και μισό αιώνα, πολύ αμφίβολο αν θα έχει

την κατάληξη που ελπίζουν. Για πρώτη φορά βγαίνουν στην επιφάνεια σοβαρότατες διαφορές μεταξύ στελεχών τους (υπουργού Εξωτερικών και υπουργού Άμυνας) πάνω στο ποια τακτική θα ακολουθήσουν.

Αλλά και ο «μύλος» που δημιουργείται με τις νέες συμμαχίες που «κατασκευάζουν» οι ΗΠΑ δείχνει τα μεγάλα αδιέξοδα αλλά και ότι η κατάσταση φτάνει στα όρια της. Η Βόρεια Συμμαχία δεν χάνει ευκαιρία να τονίζει ότι «θέλουμε τη βοήθεια σας για να διώξουμε τους Ταλιμπάν αλλά ούτε να το σκέφτεστε ότι θα μείνετε εδώ μέσα», το Πακιστάν διευκρινίζει ότι είναι αδύνατο να συμμετέχει σε διακυβέρνηση με τη Βόρεια Συμμαχία μετά την ανατροπή των Ταλιμπάν μια και μέχρι τώρα ήταν οι δηλωμένοι εχθροί τους, ενώ η Ινδία διερωτάται πώς μπορεί να συμμετέχει σε συμμαχία με το Πακιστάν που μέχρι σήμερα οι Αμερικανοί το έχουν μέσα στις επίσημες λίστες των κρατών που στηρίζουν την ατομική τρομοκρατία. Το Ισραήλ μιλά για ανίερές συμμαχίες παρομοιάζοντας την κατάσταση με την περίοδο πριν από το Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο όταν οι Αγγλογάλλοι άφησαν τον Χίτλερ να καταλάβει την Τσεχοσλοβακία για να τον εξευμενίσουν.

Και όλα αυτά είχαν βγει στην επιφάνεια πριν την κήρυξη του πολέμου του οποίου οι επιπτώσεις θα είναι δραματικές από την επόμενη κιόλας περίοδο. Από τη μοναρχία της Σαουδικής Αραβίας, την απίστευτα διεφθαρμένη αυτή κλίκα-σύμμαχο των Αμερικάνων, που χρησιμοποίησε το παλαιστινιακό πάντα για τους πιο ιδιοτελείς σκοπούς, μέχρι την κυβέρνηση της Αιγύπτου, όλοι θα ταρακουνηθούν από το ξεσκήκωμα των αραβικών μαζών. Πιθανές ανατροπές καθεστώτων στην περιοχή θα ανατινάξουν όλες τις ισορροπίες που για δεκαετίες συντηρήθηκαν.

Είναι φανερό πια ότι ποτέ προηγουμένως δεν έλεγχαν τόσο λίγο την κατάσταση, ότι η χωρίς Αρχές πολιτική που ήταν

καταδικασμένοι να ακολουθήσουν όλες τις προηγούμενες δεκαετίες, έχει μπλέξει τόσο τα πράγματα που ό,τι και να κάνουν θα είναι λάθος.

Στο οικονομικό επίπεδο οι επιπτώσεις πιθανόν να είναι ακόμα πιο δραματικές και άμεσες. Η παγκόσμια οικονομία εδώ και χρόνια κρατείται σε λειτουργήσιμη κατάσταση λόγω της δυναμικής που είχε επιδείξει η αμερικάνικη οικονομία. Το 2001, όμως, μπήκε με τα λιγότερο αισιόδοξα δεδομένα και προοπτικές: «Τα αρνητικά μηνύματα για την αμερικανική οικονομία σωρεύονται το ένα μετά το άλλο. Η Wall Street περνά μερικές από τις πιο γκρίζες στιγμές της. Τα επιτόκια της Ομοσπονδιακής Τράπεζας γνωρίζουν αλλεπάλληλες μειώσεις σε μια προσπάθεια ανάκαμψης της «ξεφουσκωμένης» πρώην νέας οικονομίας των ΗΠΑ. Το εμπορικό έλλειμμα συνεχώς διευρύνεται...» (New York Times).

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στην τελευταία του αναφορά για την παγκόσμια οικονομική κατάσταση, αναθεώρησε την πρόβλεψη που είχε κάνει για την οικονομική ανάπτυξη μέσα στο 2001 από 3.2% σε 2,6%. Αυτή η αναθεώρηση έγινε πριν τις 11 του Σεπτεμβρίου και, μαζί με άλλα, πρόβλεπε ότι ο αριθμός των ανθρώπων που ζουν κάτω από το όριο φτώχειας θα αυξηθεί κατά δεκάδες εκατομμύρια, τους επόμενους μήνες.

Μέσα σε αυτό το κλίμα κατέρρευσε το World Trade Center μετά την επίθεση αυτοκτονίας. Μέσα σε αυτό το κλίμα ξεκίνησε ο πόλεμος.

ΜΟΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ Ο ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ

Μετά από την απρόσμενη ανάκαμψη των τελευταίων χρόνων, η παγκόσμια οικονομία οδηγείται στο χείλος μιας

νέας σοβαρής ύφεσης. Το μεγαλύτερο επίτευγμα της πολυσυζητημένης παγκοσμιοποίησης, μέσα στον καπιταλισμό, είναι ότι η κρίση των ΗΠΑ θα είναι παγκόσμια κρίση. Θα είναι κρίση πάνω από όλα τεράστιων παραγωγικών μονάδων που ασφυκτιούν μέσα στα στενά όρια της ατομικής ιδιοκτησίας και του εθνικού κράτους, για να θυμηθούμε το Κομμουνιστικό Μανιφέστο. Σε αυτές τις συγκυρίες οποιοδήποτε τυχαίο γεγονός έχει τη δυνατότητα να αποτελέσει τον καταλύτη, πού όπως το 1973-74 το πετρελαϊκό σοκ, έτσι και τώρα το σοκ του τραυματισμένου «απυρόβλητου γίγαντα», σε συνδυασμό με όλη τη ρευστότητα αλλά και τις εκρήξεις, που σχεδόν βέβαια, θα σαρώσουν τον αραβικό κόσμο, θα σπρώξουν την παγκόσμια οικονομία στο αναπόφευκτο. Το δίλημμα σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα θα προβάλλει για πρώτη φορά τόσο δραματικά.

Οι απότομα διαμορφωμένες νέες παγκόσμιες συνθήκες μπορεί να εκπλήσσουν τους αστούς και όλους αυτούς που μέσα από τις γραμμές της εργατικής τάξης, στα φανερά ή στα κρυφά, αποκήρυξαν τον μαρξισμό, όμως παραμένουν απόλυτα ευθυγραμμισμένες με προβλέψεις που θα μπορούσε να είχε κάνει μια σοβαρή μαρξιστική ανάλυση.

Σε κείμενό της για τις παγκόσμιες προοπτικές του Νοέμβρη του 1992 η Σοσιαλιστική Έκφραση ανέφερε:

«Η κατάρρευση του σταλινισμού άφησε τις ΗΠΑ μόνη κυρίαρχη δύναμη στον πλανήτη. Αυτή τη θέση προσπάθησαν να επιβεβαιώσουν και να σταθεροποιήσουν με τον πόλεμο στον Κόλπο. Η εισβολή του Σάνταμ στο Κουβέιτ ήταν μια υπέρβαση δικαιοδοσίας... σε βάρος του τοποτηρητή των Αμερικανών στο Κουβέιτ... Η επιβολή της αμερικάνικης θέλησης ήταν απαραίτητη...

»Η αμερικάνικη παντοδυναμία δεν είναι περιθωριακό φαινόμενο στον παγκόσμιο καπιταλισμό. Μέσα στα ερείπια

που άφησε ο Δεύτερος Παγκόσμιος Πόλεμος και κάτω από την απειλή της ολοκληρωτικής εξαφάνισης του καπιταλισμού, οι αστικές τάξεις όλου του κόσμου αναζήτησαν τη σωτηρία τους στην προστασία των ΗΠΑ.

Αυτή η προστασία που πρόσφερε η Αμερική σήμαινε ταυτόχρονα και την απόλυτη ηγεμονία της..

»Ωστόσο, η σημερινή αμερικανική παντοδυναμία δεν στηρίζεται σε γερά Θεμέλια. Δεκαετίες ελλειμμάτων στο εξωτερικό εμπόριο μετέτρεψαν την Αμερική από το μεγαλύτερο δανειστή στο μεγαλύτερο χρεώστη. Το πραγματικό εισόδημα των περισσότερων Αμερικανών μειώνεται και το επίπεδο της εκπαίδευσης πέφτει συνεχώς. Το πρόβλημα της φτώχειας αντί να λυθεί οξύνεται περισσότερο, ο πόλεμος ενάντια στα ναρκωτικά χάνεται. Η αμερικανική οικονομία περνά σήμερα την πιο μακρόχρονη μεταπολεμική ύφεσή της...

»Η αμφισβήτηση θα προέλθει σε ένα διαφορετικό επίπεδο, στο επίπεδο των μαζών. Μια αμφισβήτηση που θα είναι ταυτόχρονα και αμφισβήτηση του καπιταλισμού. Σήμερα έχουμε δείγματα αυτής της αμφισβήτησης, που με την έλλειψη της εργατικής καθοδήγησης παίρνει αντιδραστικές μορφές. Ο ισλαμισμός, ο ρατσισμός και ο νεοναζισμός είναι φαινόμενα αδιεξόδων στο σύστημα και έλλειψη άλλης διεξόδου...

«Μέσα σ' αυτή την ατμόσφαιρα θα κινηθεί την επόμενη περίοδο η παγκόσμια εργατική τάξη. Καθώς οι κρίσεις του καπιταλισμού θα γίνονται πιο βαθιές και πιο επικίνδυνες, η εργατική τάξη θ' αρχίσει να ξανακτίζει τις οργανωμένες δυνάμεις της και να δίνει τις μάχες της. Θα ξαναρχίσει να μαθαίνει μια-μια τις αλήθειες για τον καπιταλισμό και να προχωρεί σε επαναστατικά συμπεράσματα. Ο μαρξισμός βρίσκεται στο τέλος αυτής της πορείας».

